

Τα σημάδια της αγάπης προς τον Θεό (Άγιος Τύχων, αρχιεπίσκοπος Βορονέζ και Ζαντόνσκ)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιανουαρίου 27, 2016

Αλλά ἄς δοῦμε **ποιά εἶναι τὰ σημάδια τῆς αγάπης μας πρὸς τὸν Θεό**, γιὰ νὰ μὴν ἔχουμε ψεύτικη ἰδέα γιὰ τὴν ἀγάπη αὐτή. Γιατί σέ τίποτε ἄλλο δέν ἀπατᾶται ὁ ἄνθρωπος, ὅσο στό θέμα τῆς ἀγάπης. Τά σημάδια τῆς ἀληθινῆς ἀγάπης εἶναι τά ἑξῆς:

Α΄

Ἡ τήρηση τῶν ἐντολῶν Του

Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος καθορίζει καί λέει: «Ὁ ἔχων τὰς ἐντολάς Μου καί τηρῶν αὐτάς, ἐκεῖνος ἐστὶν ὁ ἀγαπῶν Με» (Ἰω. 14 : 21). Ὅποιος ἀγαπάει εἰλικρινά τὸν Θεό, προσπαθεῖ νὰ φυλάγεται ἀπ' ὅσα δέν ἀρέσουν σ' Ἐκεῖνον καί ἀγωνίζεται νὰ ἐφαρμόζει ὅσα Ἐκεῖνος ἀγαπάει. Γι' αὐτό ἐκτελεῖ τίς ἅγιες ἐντολές τοῦ Κυρίου. Ἐπόμενο εἶναι λοιπὸν νὰ μὴν ἔχουν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό ὅσοι χριστιανοί δέν δείχνουν ἐνδιαφέρον γιὰ τίς ἐντολές Του. Σ' αὐτούς συγκαταλέγονται καί οἱ κακοποιοί, ὅσοι βλάπτουν τοὺς ἄλλους μέ ποικίλους τρόπους, οἱ ἄσωτοι, οἱ μοιχοί, οἱ αἰσχροί, οἱ κλέφτες, οἱ ἄρπαγες, οἱ ληστές, οἱ ἄδικοι...

Σ' αὐτούς συγκαταλέγονται οἱ πονηροί, οἱ δόλιοι, οἱ γόητες, οἱ ἀπατεῶνες καί οἱ ὑποκριτές. Σ' αὐτούς συγκαταλέγονται ἀκόμα οἱ μάγοι κι' ἐκεῖνοι πού τοὺς φωνάζουν στὰ σπίτια τους καί γενικά ὅλοι οἱ παράνομοι. Αὐτοί, ὅπως δέν ἀγαποῦν τὸν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἔτσι δέν ἀγαποῦν κι' Αὐτὸν τὸν ἴδιο. Αὐτοί ἀγαποῦν τὸν ἑαυτό τους καί τὰ πάθη τους, καί ὄχι τὸν Θεό καί τὸν ἅγιο νόμο Του.

Β΄

Ἡ πνευματικὴ χαρά

Φανερό δεῖγμα τῆς ἀγάπης μας πρὸς τὸν Θεό εἶναι καί ἡ χαρά τῆς καρδιάς μας. Γιατί εἶναι φυσικό νὰ αἰσθανόμαστε χαρά γιὰ ὅ,τι ἀγαπᾶμε. Ἐτσι καί ἡ ἀγάπη μας πρὸς τὸν Θεό, χωρὶς τὴν χαρά δέν μπορεῖ νὰ νοηθεῖ. Ὅσες φορές ὁ ἄνθρωπος νιώθει στὴν καρδιά του τὴν γλυκύτητα τῆς ἀγάπης γιὰ τὸν Θεό, τόσες φορές καί πλημμυρίζει ἀπὸ χαρά.

Ὅπως τό μέλι εὐφραίνει τὴν γεύση μας, ἔτσι καί ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ χαροποιεῖ τὴν καρδιά μας, γιὰτί γευόμαστε καί βλέπουμε «ὅτι χρηστός ὁ Κύριος» (Ψαλμ. 33 : 9).

Αυτή ή χαρά για τον Θεό φαίνεται σε πολλά σημεία της Αγίας Γραφής και πολύ περισσότερο στους ιερούς ψαλμούς. Αυτή ή πνευματική, ή ούράνια χαρά είναι ή πρόγευση της χαράς που θ' απολαύσουμε στην αιώνια ζωή.

Γ'

Ἡ ἀποταγή τοῦ κόσμου

Ὅποιος ἀγαπάει ἀληθινά τον Θεό μόνο πρὸς Αὐτόν στρέφεται, καί ἀποστρέφεται τον κόσμο καί ὅλα τὰ τοῦ κόσμου. Τὴν τιμὴν, τὴν δόξα, τον πλοῦτο καί ὅλες τίς ἀναπαύσεις του, πού τὰ ἐπιζητοῦν οἱ «υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου», τὰ λογαριάζει γιὰ ἕνα μηδενικό.

Αὐτόν τον ἱκανοποιεῖ ὁ Ἕνας, ὁ Θεός, τό ἄκτιστο ἀγαπημένο Του Ἀγαθό. Μόνο στον Θεό βρίσκει ἀπόλυτη τιμὴν, δόξα, πλοῦτο καί ἀνάπαυση. Γι' αὐτόν ὁ Θεός εἶναι ὁ πολυτιμότερος μαργαρίτης, μπροστά στον Ὅποιο ὅλα τὰ ἄλλα ἔχουν μικρὴ ἀξία.

Αὐτός τίποτα δέν ἐπιθυμεῖ, οὔτε στον οὐρανὸ οὔτε στή γῆ, παρά μόνο τον Θεό. Τέτοιου εἴδους ἀγάπη ἐκφράζουν τὰ λόγια τοῦ ψαλμοῦ: «*Τί γάρ μοι ὑπάρχει ἐν τῷ οὐρανῷ καί παρά Σοῦ τί ἠθέλησα ἐπὶ τῆς γῆς; Ἐξέλιπεν ἡ καρδιά μου καί ἡ σὰρξ μου, ὁ Θεός τῆς καρδίας μου καί ἡ μερίς μου ὁ Θεός εἰς τον αἰῶνα*» (Ψαλμ. 72 : 25-26). Τὴν τροφήν, τό ποτό, τὰ ροῦχα τὰ χρησιμοποιοῖ γιὰ τίς ἀνάγκες του μόνο καί ὄχι γιὰ ἡδονή.

Ὅποιος ἀγαπάει τον κόσμο δέν ἀγαπάει τό Θεό, σύμφωνα μέ τὴ μαρτυρία τοῦ Ἀποστόλου: «*Ἐάν τις ἀγαπᾷ τον κόσμον, οὐκ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐν αὐτῷ*» (Α΄ Ἰω. 2 : 15). Τέτοιοι εἶναι ὅσοι θέλουν νά ζοῦν στή ζωὴ αὐτὴ μέ πολυτέλεια, νά κατοικοῦν σέ βίλες, νά περνοῦν μέ πλούσιες ἄμαξες, νά ντύνονται μέ βαρύτιμα ροῦχα, νά δοξάζονται καί νά τιμοῦνται ἀπ' ὅλους. Αὐτοὶ ἔχουν σαρκικό φρόνιμα, φιλοδοξία καί ἐγωισμό, δηλαδή ὅ,τι ἐχθρεύεται ὁ Θεός.

Δ'

Ἡ μνήμη Θεοῦ

Ὅποιος ἀγαπάει πραγματικά τον Θεό, Τόν ἔχει ἀδιάκοπα στή μνήμη του· Αὐτόν, τὴν ἀγάπη Του καί τίς εὐεργεσίες Του. Τό βλέπουμε καί στήν ἀγάπη μεταξύ τῶν ἀνθρώπων. Τόν ἄνθρωπο πού ἀγαπᾷμε, τον σκεφτόμαστε συχνά. Παρόμοια συμβαίνει καί μέ τὴν ἀγάπη μας πρὸς τον Θεό. Ὅποιος Τόν ἀγαπάει, Τόν σκέφτεται συχνά, ἀναπαύεται κοντά Του καί σ' Αὐτόν στρέφεται μέ θαυμασμό. Γιατί ὅπου εἶναι ὁ θησαυρός του, ἐκεῖ εἶναι καί ἡ καρδιά του (Ματθ. 6, 21). Γι' αὐτόν ὁ ἀτίμητος καί πολυαγαπημένος του θησαυρός εἶναι ὁ Θεός. Ἔτσι καί ἡ καρδιά του βρίσκεται πάντα κοντά στον Κύριο. Καί ἡ καρδιά, πού εἶναι ξέχειλη ἀπὸ ἀγάπη πρὸς τον Θεό,

φανερώνει και έξωτερικά τά σημεία της αγάπης της. Όσοι ξεχνούν τον Θεό, δέν Τόν αγαπούν. Η λησμοσύνη είναι φανερή απόδειξη ότι λείπει ή αγάπη. Όποιος αγαπάει, δέν μπορεί νά ξεχάσει αυτόν πού αγαπάει.

Ε΄

Τό μαρτυρικό πνεῦμα

Δύο πρόσωπα πού αγαπιούνται, θέλουν νά βρίσκονται παντοτινά ἀχώριστα. Πολλοί βέβαια χριστιανοί ἐπιθυμοῦν νά εἶναι μαζί μέ τόν Χριστό δοξασμένοι, ἀλλά δέν θέλουν νά εἶναι μαζί Του καί στήν ἀτίμωση καί στό σταυρό. Προσεύχονται νά κληρονομήσουν τή βασιλεία Του, ἀλλά δέν θέλουν νά ὑποφέρουν μαζί Του. Ἐτσι φανερώνουν ὅτι ἡ καρδιά τους δέν εἶναι εἰλικρινής καί ὅτι δέν αγαποῦν ἀληθινά τόν Χριστό. Καί, γιά νά ποῦμε τήν ἀλήθεια, αγαποῦν περισσότερο τόν ἑαυτό τους παρά τόν Χριστό. Γι' αὐτό ὁ Κύριος λέει: *«Καί ὅς οὐ λαμβάνει τόν σταυρόν αὐτοῦ καί ἀκολουθεῖ ὀπίσω Μου οὐκ ἔστι Μου ἄξιος»* (Ματθ. 10 :38). Ὁ πραγματικός φίλος μας φαίνεται στή δυστυχία μας. Ἐτσι καί ὁ ἄνθρωπος πού αγαπάει πραγματικά τό Χριστό: Στόν κόσμο αὐτό συμπορεύεται μέ τό Χριστό. Ἡ καρδιά του προσκολλᾶται σ' Αὐτόν. Ὑπομένει μαζί Του ἀγόγγυστα τά πάθη καί τό σταυρό. Καί θά εἶναι στήν αἰωνιότητα ἀχώριστα πιά κοντά Του. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός λέει ἀπ' τήν καρδιά του: *«Ἐμοί δέ τό προσκολλᾶσθαι τῷ Θεῷ ἀγαθόν ἔστι»* (Ψαλμ. 72 : 28).

ΣΤ΄

Ἡ ἀγάπη στόν πλησίον

Δεῖγμα τῆς ἀγάπης μας πρός τόν Θεό εἶναι ἡ ἀγάπη μας πρός τόν πλησίον. Ὅποιος αγαπάει εἰλικρινά τόν Θεό, αὐτός αγαπάει καί τόν πλησίον του. Ὅποιος αγαπάει πολύ ἓνα πρόσωπο, αγαπάει καί ἐκεῖνον πού συνδέεται μ' αὐτό. Ἡ πηγή τῆς ἀγάπης πρός τόν πλησίον εἶναι ἡ ἀγάπη πρός τό Θεό. Καί ἀντίστροφα, ἡ ἀγάπη πρός τόν Θεό φαίνεται ἀπό τήν ἀγάπη πρός τόν πλησίον. Εἶναι φανερό λοιπόν ὅτι ὅποιος δέν αγαπάει τόν πλησίον του, δέν αγαπάει καί τόν Θεό, ὅπως διδάσκει ὁ Ἀπόστολος: *«Ἐάν τις εἶπῃ ὅτι ἀγαπῶ τόν Θεόν, καί τόν ἀδελφόν αὐτοῦ μισεῖ, ψεύστης ἔστιν· ὁ γάρ μή ἀγαπῶν τόν ἀδελφόν αὐτοῦ ὃν ἑώρακε, τόν Θεόν, ὃν οὐχ ἑώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καί ταύτην τήν ἐντολήν ἔχομεν ἀπ' Αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τόν Θεόν ἀγαπᾷ καί τόν ἀδελφόν αὐτοῦ»* (Α΄ Ἰω. Δ΄ : 20-21).

Αὐτά εἶναι τά σημάδια τῆς ἀγάπης μας πρός τό Θεό.

Ἀγαπητοί χριστιανοί, ἄς ἀποστραφοῦμε τή ματαιότητα τοῦ κόσμου. Ἄς καθαρίσουμε

τήν καρδιά μας μέ τή μετάνοια καί τή συντριβή, γιά νά κατοικήσει μέσα μας ή αγάπη τοῦ Θεοῦ.

«Ὁ Θεός αγάπη ἐστὶ, καί ὁ μένων ἐν τῇ αγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καί ὁ Θεός ἐν αὐτῷ» (Α΄ Ἰω. Δ΄: 16).

Ὁ Θεός εἶναι τό ὑψιστο Ἄγαθό, ἀπό τό ὁποῖο πηγάζουν ὅλα τά ἀγαθὰ καί ή μακαριότητα.

Χωρίς τόν Θεό κάθε εὐτυχία εἶναι καταραμένη καί φτωχή, ή ζωή θάνατος, ή χαρά καί ή γλυκύτητα πίκρα. Μέ τόν Θεό καί ή δυστυχία εἶναι εὐτυχία, ή φτώχεια πλοῦτος, ή ἀδοξία δόξα, ή ἀτιμία τιμή, οἱ δοκιμασίες γεμάτες παρηγοριά. Χωρίς τόν Θεό δέν εἶναι δυνατόν νά υπάρξει ἀληθινή ἀνάπαυση, εἰρήνη καί παρηγοριά.

Γι' αὐτό, νά Τόν αγαπᾶς σάν τό πῶ μεγάλο σου ἀγαθό καί τήν πραγματική σου μακαριότητα.

Νά Τόν αγαπᾶς πάνω ἀπό κάθε δημιούργημα. Περισσότερο ἀπό τόν πατέρα σου καί τή μητέρα σου, τή γυναίκα καί τά παιδιά σου. Πάνω καί ἀπό τόν ἴδιο τόν ἑαυτό σου. Σ' Αὐτόν καί μόνο νά δώσεις τήν καρδιά σου, καί πῶ πολύ ἀπό κάθε τί, Αὐτόν μόνο νά ἐπιθυμεῖς καί νά ποθεῖς. Γιατί ὁ Θεός εἶναι ή αἰώνια εὐτυχία σου, τό αἰώνιο ἀγαθό σου. Χωρίς Αὐτόν οὔτε στόν παρόντα κόσμο οὔτε στό μέλλοντα ὑπάρχει ζωή καί εὐτυχία.

Κάθε δημιούργημα τοῦ Θεοῦ εἶναι καλό, ἀλλά ὁ Δημιουργός εἶναι ἀσύγκριτα καλύτερος. Ἀγάπα λοιπόν καί ζήτα αὐτό τό ἴδιο Ἄγαθό, τό μόνο ἀθύπαρκτο, ἄναρχο, αἰώνιο, πανταχοῦ παρόν καί ἀναλλοίωτο, ἀπό τό ὁποῖο πλάστηκαν ἀριστοτεχνικά ὅλα τά δημιουργήματα.

(Ἀπό τό βιβλίο: *“ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ”*, Ἰερά Μονή Παρακλήτου Ὡρωπός Ἀττική)

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

(Εύχαριστοῦμε θερμά τόν Ἡγούμενο τῆς Ἱ.Μ. Παρακλήτου γιά τήν ἄδεια δημοσίευσης ἀποσπασμάτων ἀπό τά βιβλία πού ἐκδίδει ἡ Ἱερά Μονή. Ἀρχ. Σάββας Ἀγιορείτης <http://HristosPanagia3.blogspot.com>)